

Thứ ngày tháng năm

BÀI TẬP TUẦN 16

I. ĐỌC THẦM VĂN BẢN SAU:

NHỮNG Ô CỬA SỐ

Thu mình yên ổn trong thứ hạnh phúc riêng tư, ngôi nhà mở to những con mắt – khung cửa nhìn ra bao la hạnh phúc của thiên nhiên. Bên những ô cửa ấy, mùa hạ, mùa thu, mùa đông cứ trôi qua, còn mùa xuân, mọi người cứ mong mùa xuân chầm chậm thôi – đọng lại.

Nơi có khung cửa là nơi để hướng tới. Đó là ranh giới giữa trong và ngoài, của chung và riêng, của cởi mở và giữ gìn, của vô tư và mời mọc,... Đến từ đây bước qua giới hạn này, khung cửa sẽ mở ra bao nhiêu điều ngạc nhiên, thú vị và vô vàn ngóc ngách không gian riêng tư độc đáo. Giàu sau khung cửa là những cảm xúc kết tủa lại trong không gian nội thất bằng kinh nghiệm của nhà thiết kế, bằng phong cách của chủ nhân.

Khơi đi từ đây, khung cửa sẽ mở ra những khung trời rực rỡ thiên nhiên lung linh mùa tiết, mở ra những ngưỡng vọng cao hơn, đẹp hơn.

Có ai đó ví ô cửa tựa con mắt của ngôi nhà, sao mà đúng vậy. Theo những chặng đường đời, đôi mắt ấy ghi dấu bao kỉ niệm của tôi từ tấm bé cho đến lúc trưởng thành. Và giờ đây, bên vuông cửa nhà mình tôi phóng tầm mắt ra hồ nước mênh mông to rộng nhất thành phố. Xa xa là mái chèo nhẹ nhàng khua nước, cả chiếc thuyền rộng to lớn trang hoàng lộng lẫy, đang đưa du khách chiêm ngưỡng cỏ cây hoa lá và cả những công trình kiến trúc ven hồ. Tất cả khối hình được khắc họa dưới bóng hoàng hôn rực rỡ đầy mĩ cảm.

Cửa sổ chính là đôi mắt của ngôi nhà, chớp mở liên tục theo thời gian mỗi ngày, và tùy theo tâm trạng buồn vui của thời tiết mà chúng ta có những khung trời rộng mở hay bó hẹp qua ô cửa. Ngày nay, chúng ta không khó để có được những ô cửa an toàn, sang trọng, cầu kỳ, đa năng, và thậm chí lạnh lùng với xung quanh giống như những đôi mắt đẹp được che đậm dưới những gọng kính tân kỳ.

Nhưng bạn hãy dạo một vòng qua những ô cửa của nắng, cửa gió, cửa hoa lá, cửa mây và cửa cả những nỗi niềm...

(Sưu tầm)

II. DỰA VÀO NỘI DUNG BÀI ĐỌC TRÊN, HÃY KHOANH TRÒN VÀO ĐÁP ÁN ĐÚNG NHẤT HOẶC THỰC HIỆN CÁC YÊU CẦU SAU:

Câu 1: Ô cửa sổ trong bài được ví với gì?

- a. Những gọng kính tân kỳ.
- b. Những con mắt.
- c. Cả hai ý trên.

Câu 2: Nơi có khung cửa là nơi như thế nào?

- a. Nơi để hướng tới, ranh giới giữa trong và ngoài, của chung và riêng, cửa cởi mở và giữ gìn, cửa vô tư và mời mọc...
- b. Tất cả khói hình được khắc họa dưới bóng hoàng hôn rực rỡ đầy mĩ cảm.
- c. Lạnh lùng với xung quanh giống như những đôi mắt đẹp được che đậm dưới những gọng kính tân kỳ.

Câu 3: Qua khung cửa, con người cảm nhận được những gì?

- a. Mở ra những khung trời rực rỡ thiên nhiên lung linh mùa tiết, mở ra những ngưỡng vọng cao hơn, đẹp hơn.
- b. Ghi dấu bao kỷ niệm của nhân vật tội từ tám bé cho đến lúc trưởng thành.
- c. Những ô cửa thật an toàn, sang trọng, cầu kỳ, đa năng.

Câu 4: Bên vuông cửa nhà mình, tác giả nhìn thấy những gì?

- a. Mái chèo nhẹ nhàng khua nước.
- b. Mái chèo nhẹ nhàng khua nước, chiếc thuyền rộng to lớn trang hoàng lộng lẫy, đang đưa du khách chiêm ngưỡng cổ cây hoa lá và cả những công trình kiến trúc ven hồ. Tất cả khói hình được khắc họa dưới bóng hoàng hôn rực rỡ đầy mĩ cảm.
- c. Mái chèo nhẹ nhàng khua nước, chiếc thuyền rộng to lớn trang hoàng lộng lẫy, đang đưa du khách chiêm ngưỡng cổ cây hoa lá và cả những công trình kiến trúc ven hồ.

Câu 5: Giấu bên trong khung cửa là gì?

- a. Những cảm xúc kết tủa lại trong không gian nội thất bằng kinh nghiệm của nhà thiết kế, bằng phong cách của chủ nhân.
- b. Bao nhiêu điều ngạc nhiên, thú vị và vô vàn ngóc ngách không gian riêng tư độc đáo
- c. Cả hai ý trên.

Câu 6: Những ô cửa ngày nay có đặc điểm gì?

- a. An toàn, sang trọng, cầu kỳ, đa năng.
- b. Lạnh lùng với xung quanh giống như những đôi mắt đẹp được che đậm dưới những gọng kính tân kỳ.
- c. Cả hai ý trên.

Câu 7: Chép lại một câu văn có sử dụng cả hai biện pháp nghệ thuật so sánh và nhân hoá trong bài.

Câu 8: Xác định từ loại của các từ gạch chân trong câu sau.

Khai đi từ đây, khung cửa sẽ mở ra những khung trời rực rỡ thiên nhiên lung linh mùa tiết,

mở ra những ngưỡng vọng cao hơn, đẹp hơn.